ग्रहणेच्छावन्तः, 'मेथिष्ठाः' श्रोत्रसङ्गमनोचिताः, 'इह' अस्मिन् कर्म्मणि, युद्धविशेषे वा, 'पिन्वमानाः' अप्रतिकूलत्वेन मां प्रीणयन्तः, तादृश्यः 'ज्याघोषाः' 'गोपतिं' भूपतिं, 'माम्', 'अभिसंविशन्तु' अभितः सम्यक् प्रविशन्तु। ये शत्रुसम्बन्धिनो घोषाः, ते सर्व्वेऽप्यप्रतिकूलत्वेन स्वकीयघोषा भवन्त्वित्यर्थः॥

अथ द्वितीयामाह। "तन्मेऽनुमतिरनुमन्यताम्। तन्माता पृथिवी तत्पिता द्यौः [३]। तद्ग्रावाणः सोमसुतो मयोभुवः। तदश्विना शृणुतꣳ सौभगा युवम्" इति। 'अनुमत्याख्या देवी, 'तत्' मदीयं कर्म्म, 'अनुमन्यतां' अङ्गीकरोतु। 'पृथिव्याख्या,'माता', 'तत्','अनुमन्यतां'। 'द्युलोकरूपः 'पिता', 'तत्' 'अनुमन्यतां'। 'सोमसुतः' सोममभिषुण्वन्तः, 'मयोभुवः' सुखस्य भावयितारः,'ग्रावाणः'पाषाणाः,'तत्' 'अनुमन्यन्ताम्'। हे 'अश्विनौ', 'सौभगा युवं' भाग्यवन्तौ युवां, 'तत्' 'शृणुतम्'॥

कल्पः। 'उत्तराभिस्तिसृभिरभिमन्थ्य' इति। तत्र द्वयोः प्रतीके दर्शयति। "अवते, हेडवदुत्तमम्" इति। एतच्चोभयं संहितायां 'वैश्वानरो न' इत्यनुवाके व्याख्यातम्॥

अथ तृतीयामाह। "एना व्याघ्रं परिषस्वजानाः। सिꣳहꣳ हिन्वन्ति महते सौभगाय। समुद्रं न सुहवं तस्थिवाꣳसम्। मर्म्मृज्यन्ते दीपिनमप्स्वन्तः" इति। 'व्याघ्रं' व्याघ्रवत् केनाप्यप्रधृष्यं, 'सिंहं' सिंहसमानशक्तियुक्तं, 'एनं' राजानं, 'परिषस्वजानाः' आलिङ्गयन्तो ब्राह्मणा बान्धवाश्च, 'महते', 'सौभगाय', 'हिन्वन्ति' प्रीणयन्ति, आशीर्व्वादान् कुर्व्वन्तीत्यर्थः।